

Motion till riksdagen 2011/12:C269

av **Agneta Gille m.fl. (S)**

Bostadsbristen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att verka för att nya hyresrätter byggs och befintliga bevaras.

Motivering

Alla människor ska ges förutsättningar att leva i goda bostäder till rimliga kostnader.

Flera centrala, bra och billiga hyreslägenheter ökar mångfalden och minskar segregationen. Exempelvis står ca 50 000 personer i kö till Uppsalahem och så har det varit de senaste 50 åren. Det bostadspolitiska ansvaret ska delas mellan stat och kommun. Bostadsbristen måste byggas bort.

Bostaden är en del av den generella välfärden och en social rättighet. En blandad bebyggelse med villor och radhus, bostadsrätter och hyreslägenheter är positivt för bostadsmarknaden. Människors möjligheter att välja hur de vill bo, kunna bo kvar och att flytta när de behöver byta bostad eller bostadstyp måste beaktas. Människors valfrihet i boendet minskar idag. Hyresrättens andel av bostadsmarknaden har minskat drastiskt under de senaste åren, särskilt i storstadsområdena. Det beror dels på att räntebidraget till hyresbostäder togs bort 2006, vilket stoppade byggandet av hyresbostäder, dels på omvandling av hyresrätter till bostadsrätter.

Bostadsbristen måste byggas bort. Flera åtgärder behövs för att pressa kostnaderna. Konkurrensen inom byggbranschen behöver ökas, och den del av produktionskostnaderna som beror på byggfel måste minimeras. Ett statligt investeringsstöd bör därför införas för att få fler hyresrätter till rimliga kostnader.

En omvandling av hyresrätter som byggts med statligt stöd bör leda till viss återbetalning beroende på hur lång tid som gått sedan investeringsstödet betalades ut.

Fel! Okänt namn på

Förutsättningarna för kommuners detaljplanering anges i plan- och bygglagen (PBL). Riksdagen har i juni 2010 beslutat om en enklare plan- och bygglag. Den nya lagen som börjar gälla från den 2 maj 2011 syftar till att förenkla och effektivisera byggprocessen.

Riksdagsbeslutet om PBL bygger på betänkande från den s.k. PBL-kommittén, som fick sina ursprungliga direktiv år 2002 av en S-regering. Kommittén ansåg att plan- och bygglagstiftningen inte bör användas för att reglera upplåtelseformer. Enligt kommitténs mening fanns det inte anledning att ändra på den grundläggande principen att detaljplanen i första hand ska reglera sådana förändringar som kan prövas i samband med bygglov inom ramen för PBL. Genom exempelvis bestämmelser om huvudsaklig användning för bostadsändamål, byggnadernas storlek, höjd och utformning samt även lägenheternas sammansättning och storlek kan kommunen lägga grunden för ett önskvärt bostadsbyggande. Att införa mer långtgående möjligheter att reglera exempelvis fördelningen på olika upplåtelseformer är därför mindre lämpligt. Inriktningen när det gäller det faktiska bostadsbyggandet bör som hittills ske med stöd av andra styrmedel, t.ex. genom avtal i samband med markanvisning.

Kommunernas möjligheter att påverka bebyggelseutvecklingen bör utvecklas. Kommuner bör bedriva en aktiv markpolitik och genom markanvisning påverka var hyresrätter kan byggas.

Stockholm den 27 september 2011

Agneta Gille (S)

Pyry Niemi (S)

Thomas Östros (S)